

[Arentoft]

ikke med. Det er derfor, jeg synes, at de i høj grad bør være med i selve lovteksten.

Også med hensyn til spørgsmålet, om forsvarsrådet skulle med eller ikke, tager jeg det som noget meget positivt, at ministeren ikke direkte afviser det, ikke har låst sig fast, men absolut er villig til at diskutere det. Det kan gøre, at vi måske kan finde frem til noget med hensyn til værnsinspektørerne. Dér sagde ministeren, at ude på tjenestestederne forbinder personellet mere med deres lokale chefer og befalingsmænd end med en general i Vedbæk. Dertil kan man sige, at værnscheferne ret så hyppigt er ude på inspektion og vel også er ret kendte rundt om i landet.

Ministeren sagde, man skal delegerer ud til de steder, hvor det foregår. Ja men det er da mindst lige så vigtigt, at forsvarschefen har gode rådgivere ved hånden, og efter min mening er det ikke dyrere at kalde en mand værnschef end at kalde ham værnsinspektør, og jeg kan da i alt fald sige, at i forsvaret er en chef en chef.

Nu er det, ligesom det er ved at udvikle sig til en lille forsvarsdebat, og jeg kan ikke lade være med lige at sige, at det er typisk, at der er nogle, der bruger udtrykket »militær«, og vi er andre, der bruger udtrykket »forsvar«. Det giver altså en ret så stor sontring.

Jeg har lige et par bemærkninger, dels til hr. Gert Petersen, dels til hr. Bilgrav-Nielsen.

Hr. Gert Petersen er opmærksom, så jeg vil starte med ham og sige, at han brugte udtrykket, at det vil være forkert, når vi skal spænde livremmen ind alle sammen, at man ikke også gør det i forsvaret. Det er et forkert synspunkt, for det kan jo ikke nytte noget, at vi drukner i socialt velfærd og velværd osv. osv., og ikke engang gider løfte en finger for at forsvare os selv og sige, at her bor vi. Jeg vil anbefale hr. Gert Petersen at gå hjem og tage Grimbergs Verdenshistorie frem og slå op i bind 3 på side 149 og 150 og læse, hvordan det var i det gamle Athen, da det gik nedenunder og hjem, for det kan nemlig sammenlignes med forholdene i dag.

Hr. Bilgrav-Nielsen taler om, at vi bruger tre gange så meget på forsvaret, som vi bruger på u-landsbistand. Ja men tror hr. Bilgrav-Nielsen da virkelig på, at hvis bare vi strør ud til højre og venstre, så siger alle andre lande: åh, de er så gode, de danskere, dem kunne vi ikke tænke os at gøre noget som helst ved. Det er for naivt.

(61)

Til gengæld må jeg sige, at jeg på ét område er enig med hr. Bilgrav-Nielsen. Det drejer sig om spørgsmålet om, at vi får taget hele begrebet totalforsvar op. Den tid er forbi, hvor Københavns befolkning kunne stå på voldene og betragte slaget på Reden den 2. april 1801. Hvis der kommer en krig i dag, er der ingen, der går ram forbi, så bliver vi alle involveret. I øjeblikket, hvor vi har et totalforsvar, som måske ikke er helt effektivt, indgår forsvaret kun med ca. ¼. Det øvrige er de andre elementer, først og fremmest det civile beredskab, og så er der civilforsvaret og politiet. Jeg giver ret i, at dér er et område, vi absolut bør se på.

Jeg er ikke så pessimistisk, for jeg tror faktisk, at forsvarsviljen i Danmark er stor, men vi har noget, man næsten kunne kalde en Holger Danske-mentalitet: vi gør ikke rigtig noget, før huset brænder, men så vågner vi også. Det er den mentalitet, vi skal prøve at ændre, således at vi lærer at se lidt længere frem og ikke først begynder at reagere, når huset brænder.

Bilgrav-Nielsen (RV):

Ja, jeg må jo takke ministeren for et par klare besvarelser.

For det første vil en mulig debat om en ny forstærkningspolitik, forstår jeg, helt ubundet og frit blive forelagt folketingets forsvarsudvalg, og jeg forstod det sådan, at vi får en debat i folketinget og en fri afstemning, om jeg så må sige, om den sag. Der er ikke med de partier, der, forstår jeg, har indgået et økonomisk forlig om forsvaret, truffet aftale om, at en eventuel ændring i forstærkningspolitikken på forhånd skal godkendes i samme forligskreds.

Det andet, jeg vil takke for, er ministerens klare oplysninger – det er jo nyt og interessant – om, at tillægsbevillingen til forsvaret for 1981 ikke bliver på 1,5 mia kr. som i 1980, men på 1,8 mia kr. Jeg synes, det siger et og andet om, at vi efterhånden trænger til at få den mekanisme taget op til nyvurdering. Jeg vil da godt her i anden omgang spørge ministeren, da han ikke kommenterede problemet, om det kunne tænkes, at ministeren, ikke mindst efter at budgetdepartementets chef har udtalt sig kritisk herom, ville interessere sig for en drøftelse af et andet, et nyt system. Det er klart, at vi ikke